

10/12/2022

Εξάμηνο μνημόσυνο μακαριστού Μητροπολίτη Πισιδίας Σωτηρίου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ιερό μνημόσυνο σε όλες τις ενορίες της Ιεράς Μητροπόλεως Πισιδίας ετελέσθη το Σάββατο 10 Δεκεμβρίου 2022, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως έξι μηνών από την εκδημία του εν αγίοις αναπαυομένου [Μητροπολίτου Πισιδίας κυρού Σωτηρίου](#), του από Κορέας.

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Αλυπίου, στο επίσημο μνημόσυνο, όπου προέστη ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτων**, συμμετείχαν ο **Επιχώριος Μητροπολίτης Πισιδίας κ. Ιώβ**, ο **Βοηθός Επίσκοπος Ευδοκιάδος κ. Αμβρόσιος**, ο κλήρος και πολλά μέλη της ενορίας.

Στην ομιλία του ο λόγιος **Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτων**, υπενθύμισε με γλαφυρό τρόπο τις αποτελεσματικές ιεραποστολικές προσπάθειες του **αιδίου Μητροπολίτη κυρού Σωτηρίου** στην **Κορέα** και την **Πισιδία** και την πνευματική κληρονομιά και τις υποδομές που άφησε για να συνεχίσουν οι άξιοι διάδοχοί του.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος κατά το εξαμηνιαίο ιερό μνημόσυνο του αιμνήστου Μητροπολίτη Πισιδίας κυρού Σωτηρίου:

Μεταλαβών πάντα τά τοῦ ἐπιγείου τούτου βίου, ἐν συνεχεῖ πορείᾳ διακονίας καί προσφορᾶς παιδιόθεν μέχρι τῆς τελευτῆς του ἀπό διαφόρων θέσεων, τόν δρόμον ἀξίως διανύσας, τήν διακονίαν καί προσφοράν του μαρτυρήσας, καταλιπών δέ μνήμην ἀγαθήν καί μαρτύρια θαυμαστά τῆς διελεύσεώς του ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκ Νέας Ζηλανδίας, ἐκ Κορέας καί ἐκ τῶν ἡγιασμένων τούτων χώρων τῆς Πισιδίας,

ἐπλήρωσε τόν τεθέντα ὑπό τοῦ κυριεύοντος ζώντων καί νεκρῶν Κυρίου ὅρον καί χρονικήν στάθμην καί μετέστη εἰς τά οὐράνια, πλησίον τοῦ Πλάστου του, τόν Ὅποιον ἠγάπησε περιπαθῶς καί διηκόνησε πιστῶς. Καί ἤδη ἀσφαλῶς «θείας μετέχει ἀμβροσίας ἀξίως».

Σχών τό pronómion ná συνεργασθῶ ἀρμονικῶς ἐν πολλοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ζητήμασι μετά τοῦ ἀποικομένου ἀδελφοῦ ἐπί σειράν ἐτῶν κατά τάς πολλές ἐπισκέψεις του εἰς τό Ἱερόν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν Ἐπιτροπαῖς καί κατ' ἰδίαν διά θέματα ἐμπίποντα εἰς τάς ἀνατεθείσας αὐτῷ κατά καιρούς εὐθύνας, ἔσχον τό pronómion καί τήν εὐλογίαν ná παρακολουθήσω τήν ἐνεργόν δραστηριότητα, τάς διαστάσεις τοῦ πνευματικοῦ καί ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου του, τήν δημιουργικότητά του, τό ἥθος του τό ἐκκλησιαστικόν καί τό φρόνημά του τό παραδοσιακόν• πρό παντός δέ τήν πιστότητα καί τήν ἀφοσίωσίν του εἰς τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἐν τῷ κλίματι τῆς ὁποίας ὑπαχθεῖς ἀπό τοῦ ἔτους 1974 , τήν διηκόνησεν ἐπί ἡμισυ περίπου αἰῶνος ἀξίως καί ἐπαινετῶς τῆς κλήσεώς του. Ἰδιαιτέρως, ἅς ἐπιτραπῇ ἡ ἀναφορά εἰς τήν ἀρετήν του, εἰς τήν διαρκῆ προσευχήν του, εἰς τήν ἀποφασιστικότητα καί εἰς τήν ἐνεργητικότητά του, ná προβαίνει ἀμέσως, ἄνευ τῆς ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσεως τῶν ἐπιτηδείων, εἰς τήν ὑλοποίησιν βουλῶν καί σχεδιασμῶν του, ὥστε σήμερον ná ἔχη καταγράψῃ τήν ἰδικήν του λαμπράν ἱστορίαν, ἰδίᾳ ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Κορέᾳ καί ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ τῆς Πισιδίας.

Τυχάνει μεμαρτυρημένον, ὅτι ἀμφότεραι αἱ Ἱεραῖ Μητροπόλεις Κορέας καί Πισιδίας ἀνηρτήθησαν ἐκ τῆς «στάκτης» αὐτῶν, χάρις εἰς τόν μακαριστόν Σωτήριον, καί ἀποτελοῦν σήμερον καυχήματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μας, στέφανος καί δόξα του, ὀφειλομένη εἰς τόν ὑπέρ οὗ τά ἱερά ταῦτα μνημόσυνα προσευχῆς καί μνήμης τῆς προσφορᾶς του καί τῆς ἐν γένει «θεοπρεποῦς πολιτείας» του, ἐπιτελοῦνται ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ τόπῳ, τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου, δεομένων πάντων τῶν «πολυμερῶς καί πολυτρόπως» εὐεργετηθέντων, ὅπως ὁ ἀείμνηστος «ἐποπτεύῃ ἐν οὐρανοῖς τήν αἰδίων δόξαν καί τήν ἀπόρρητον θείαν αἴγλην», προσευχόμενος ὑπέρ τῆς ἀπορφανισθείσης κληρουχίας του τόσον ἐν Κορέᾳ ὅσον καί ἐνταῦθα.

Ἡμεῖς σήμερον ἀπλῶς διαπιστοῦμεν, θαυμάζομεν, καί ἀπολαμβάνομεν ἐν προσευχῇ τά ἐπιτεύγματα τοῦ ἀδελφοῦ, τά ὁποῖα κηρύττουν τά ἐν Κορέᾳ καί Πισιδίᾳ πνευματικά αὐτοῦ τέκνα. Οἱ ἐκλεκτοί διάδοχοι του: τό πνευματικόν ἀνάστημά του, ὁ προσφιλέστατος ἀδελφός ἅγιος Κορέας κύριος Ἀμβρόσιος, ὁ ἐπί τοῖς ἔχνεσι τοῦ μακαριστοῦ ἀξίως καί κατά πάντα ἐπιτυχῶς πορευόμενος• καί ὑμεῖς, ἀδελφέ ἅγιε Πισιδίας κύριε Ἰώβ, ἐνταῦθα, ὁ κληθεῖς ἐπί τῆς θείας ταύτης φυλακῆς, τήν ὁποίαν ἀνέστησε καί συνετήρησε τῇ συμπαραστάσει καί τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἁγίου

Εὐδοκιάδος κυρίου Ἀμβροσίου καί τῶν ὑπὸ τοῦ ἰδίου κατασταθέντων εὐλαβῶν κληρικῶν, καί παρέδωκεν ὑμῖν τε καί ἡμῖν, πρωτίστως δέ εἰς τόν κυρίαρχον Ἀγιώτατον Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν Οἰκουμενικόν Θρόνον, ὡς «θησαυρόν ἀσύλλητον», ὁ καλῶς ἀθλήσας πεφιλημένος ἀδελφός κυρός Σωτήριος.

Ὅντως τά ἐπιτεύγματα τοῦ κηρύττουν ἡ μεγίστη καί ἱστορική Ἐπαρχία τῶν Πισιδέων καί ὁ ἐνταῦθα ἐκ πάσης φυλῆς καί γένους καί γλώσσης ἐγκατασταθεὶς καί ἐγκαταβίων Ὁρθόδοξος λαός τοῦ Θεοῦ• ἡ σχετικῶς νεοσύστατος Ἱερά Μητρόπολις Κορέας καί τά νεόφυτα στελέχη καί τέκνα αὐτῆς, τά προσελθόντα ἐκουσίως εἰς τήν ἁγίαν καί ἀμώμητον καί ἄχραντον ἡμῶν Ὁρθοδοξίαν• καί «πᾶσα Ὁρθόδοξος πατριά», ἀλλά καί ἡ Ἱερά Μονή Θείας Μεταμορφώσεως....., Κορέας, τό κατ' ἐξοχὴν πόνημα αὐτοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατὰ τά τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του ἐν ἐσπέρᾳ καί πρωί καί μεσημβρία, ἐν νυκτί καί ἡμέρᾳ καί ἐν παντί καιρῷ, μέ τό ἀπλοῦν ἐπιτραχήλιόν του ἱερούργει προσφέρων τήν ἀναίμακτον Θυσίαν• ἐδέχετο τήν ἐξομολόγησιν πολλῶν• ἀνέπαυε «τούς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων κεκακωμένους»• ὁδηγῶν καί καθοδηγῶν αὐτούς «πρὸς φωτισμόν εὐφροσύνης»• καί, ἐν γένει, ἐτέλει καθ' ἐκάστην ἀπάσας τάς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑορτολογίου καί τῆς καθεστηκυίας παρ' ἡμῖν τάξεως• καί ὅπου ἀναπαύεται τό γεγερμένον τοῦ σώματος, καιομένης ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀκοιμήτου κανδήλας, ὅπως ὁ ἴδιος ὑπῆρξε κανδήλα καιομένη καί οὐδέποτε σβενομένη, καί λύχνος λάμπων καί δημιουργῶν ἀληθῶς «τερατουργήματα ἀληθείας καί ζωῆς», διὰ νά χρησιμοποιήσω λόγιον τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἐν γένει ὑπῆρξεν ὁ μακαριστός «ὄλος καθάριστος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἁμωμον, τήν εἰλικρινῇ καί εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἀρχιερεὺς...», ὅθεν ὑπάρχει «ἀληθῶς» τῆς τοπικῆς ταύτης «Ἐκκλησίας προστάτης καί ὑπέρμαχος» ὡς μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἀδελφέ ἅγιε Πισιδίας κύριε Ἰώβ,

Ἐκλήθητε ὑπὸ τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κυρίου Βαρθολομαίου, ἐπὶ τό πηδάλιον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως, διαδεχθέντες ἓνα ἀθλητὴν, διὰ νά μή εἶπω, πρωταθλητὴν, ἐν τῷ Ὁρθοδόξῳ ἐκκλησιαστικῷ ἀγρῷ καί στίβῳ, καί ἀναλάβετε, σεῖς ἐδῶ, καί ὁ ἀδελφός Ἀμβρόσιος ἐν Κορέᾳ, μίαν κληρουχίαν κραταιάν καί ἔνδοξον, τήν ὁποίαν εὖχομαι καί πέποιθα, ὅτι σεῖς μὲν ἐνταῦθα, ὡς μαρτυροῦν οἱ καλοὶ οἰωνοί, τά προτερήματα καί τά προσόντα σας, ἡ βαθεῖα πίστις, ἡ μόρφωσίς σας καί ἡ ἐμπειρία καί ἡ πεῖρά σας ἡ μακρά γενικῶς, θά αὐξήσετε τό παραδοθέν ὑμῖν τάλαντον, συνεχῶς οἰκοδομοῦντες ἐπὶ τῷ Θεμελίῳ καί προσάγοντες ἑαυτὸν θυσίαν κενωτικὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σας καί τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου• ἐκεῖνος δέ, ὁ ἀδελφός Ἀμβρόσιος, συνεχίζων ἐπὶ τῆς ἰδίας γραμμῆς τοῦ πνευματικοῦ Πατρός καί

προκατόχου του, ἐν πιστότητι καί ἀφοσιώσει πρὸς τὴν ποτνίαν Μητέρα καί Εὐεργέτιδα ὅλων μας Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθιστάμενοι ἀμφοτέρω ἑνδοξοὶ διάδοχοι παναξίου προκατόχου.

Τῷ ὄντι, ὡς θά ἔλεγε καί ὁ ἀοίδιμος ἐν ἱεράρχαις Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων, «ἐν τῇ πραγματικότητι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν τὴν ἀνάστασιν» τῆς Μητροπόλεως Πισιδίας, τελοῦντες τὰ ἱερά μνημόσυνα τοῦ πρωτουργοῦ τοῦ γεγονότος τούτου. «Καί μόνον οὕτω δυνάμεθα νά συλλάβωμεν τό βαθύτερον κυριολεκτικῶς θεολογικόν νόημα τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος» καί τῆς προσευχητικῆς συνάξεώς μας ταύτης. Διότι «ἡ ἱστορία εἶναι περιπέτεια. Περιπέτεια καί ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς δύο διαστάσεις της, ἐν τῇ ἱστορίᾳ καί ἐν τῇ πορείᾳ πρὸς τὴν αἰωνιότητα».

Ὁ Πισιδίας Σωτήριος, ὁμολογουμένως ἐπορεύθη ἐν τῇ ἱστορίᾳ καί ἀληθῶς κατέλιπεν ἔργον καί μαρτυρίαν αἰώνιον.

Ἀδελφοί, ἀδελφαί, πατέρες καί τέκνα,

Σήμερον, εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον προσπίπτομεν μετὰ δακρύων, ἐκλιπαροῦντες, ἀντιβολοῦντες καί τὴν εὐχαριστίαν τῷ μακαριστῷ Μητροπολίτῃ Πισιδίας, ὑπερτίμῳ καί ἐξάρχῳ Σίδης καί Ἀτταλείας, κυρῷ Σωτηρίῳ ἀποδιδόντες, ὡς ἀθλητῇ καί πρωταθλητῇ καί καλῷ Ποιμένι γενομένῳ, τὸν Θεόν δοξάζοντες καί τοὺς Ἁγίους τῆς Πισιδίας καί τῆς Κορέας εὐφημοῦντες. Ἀμήν.

